

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

A panszos leváltása alapos indokkal való ellátásának állítólagos elmulasztása, valamint a meghallgatásához való jogának állítólagos tiszteletben nem tartása - 2449/2007/VIK. sz. ügyben hozott határozata

Határozat

Ügy 2449/2007/VIK - Vizsgálat megindítása 22/10/2007 - Határozat 16/12/2009

A brit nemzetiségű panaszoszt csapatvezetőként alkalmazták egy tanácsadói munkára. A panszos egy konzorciumhoz tartozó vállalattal ("a megbízó") volt szerződéses viszonyban, amely a Bizottságtól kapott megbízást egy tanulmány elvégzésére X országban.

A projekt végrehajtásának első szakaszában a megbízónak el kellett készítenie egy kezdeti jelentést. A panszos készítette el a szóban forgó jelentést csapatvezetőként. A Bizottság azonban nem volt elégedett ennek tartalmával. A Bizottság számos észrevételt tett és a jelentés megfelelő módosítására kérte a panaszoszt. A Bizottság ezek után arra kérte a megbízót, hogy váltsa le a panaszoszt egy másik szakértőre. Ezzel összhangban hivatalos levelet küldött a megbízó részére.

Ezért a panszos azt állította, hogy a Bizottság nem adott megfelelő indoklást leváltására (anyagi oldal), valamint, hogy megszegte, az Európai Unió alapjogi chartájának 41. Cikke (2) bekezdésében és a Helyes hivatali magatartás európai kódexének 16. Cikkében lefektetett meghallgatáshoz való jogot (eljárási oldal). A panszos azt állította, hogy a Bizottságnak bizonyítékokkal kellene alátámasztania az ellene felhozott állításait vagy pedig vissza kellene vonnia őket.

Alapos vizsgálat után az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy hivatali visszásságot nem követtek el anyagi értelemben, pontosabban a Bizottság által adott indoklás tárgyában. Az eljárás tekintetében az Ombudsman azt állapította meg, hogy azáltal, hogy a Bizottság a 2007. május 15-i levélében kifejezett kritikai megjegyzésekre a panaszosznak válaszadási lehetőséget nem adott mielőtt a megbízót a panszos leváltására kérte volna, a Bizottság nem cselekedett az Európai Unió alapjogi chartájának 41. Cikkében lefektetett helyes igazgatás elvének

megfelelően. Ezáltal, az ombudsman szerint hivatali visszásságot valósított meg.

Az ombudsman vizsgálatát ezért kritikai észrevétellel zárta le.

A PANASZ HÁTTÉRÉRŐL

1. A jelen panasz többek között az Európai Unió Alapjogi Chartája [1] 41. cikke (2) bekezdésének és a helyes hivatali magatartás európai kódexe [2] 16. cikkének állítólagos megsértésére vonatkozik, amelyet az Európai Bizottság X országba delegált küldöttsége (a továbbiakban: a küldöttség) érintett.

2. Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikkének vonatkozó szakasza a következőképpen szól:

„A megfelelő ügyintézéshez való jog

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei és szervei részrehajlás nélkül, tisztességesen és ésszerű időn belül intézzék.

(2) Ez a jog a következőket foglalja magában:

– minden személy azon joga, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák [...]

– az adminisztráció azon kötelezettsége, hogy határozatait megindokolja [...]”.

3. A helyes hivatali magatartás európai kódexének (a továbbiakban: EKGAB) 16. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A meghallgatáshoz és a nyilatkozattételhez való jog

1. Azokban az esetekben, amikor magánszemélyek jogai vagy érdekei érintettek, a tisztviselőnek biztosítania kell, hogy a döntéshozatali eljárás minden szakaszában tiszteletben tartsák a védelemhez való jogot.

2. Abban az esetben, ha a jogait vagy érdekeit érintő határozatot kell hozni, a nyilvánosság minden tagjának joga van írásbeli észrevételeket benyújtani, és szükség esetén a határozat meghozatala előtt szóbeli észrevételeket előterjeszteni.”

4. A panaszost egy másik vállalat (a továbbiakban: konzorcium vezető partnere) által vezetett konzorciumhoz tartozó vállalat (a továbbiakban: konzorcium vezető partnere) szerződtette az X országban végzett tanácsadói munkára. A konzorcium szerződést kapott egy Tracer tanulmány végrehajtására az X ország műszaki oktatási programjának végzőseiről, valamint azoknak az

ország munkaerőpiacára és általánosabban gazdasági és társadalmi fejlődésére gyakorolt hatásáról. A Konzorcium azon tagjai, amelyek szerződést írtak alá a Bizottsággal, a továbbiakban: a szerződő fél.

5. A szerződő fél és a Bizottság közötti szerződésre a keretszerződés általános feltételei, a „Kedvezményezettek” keretszerződés általános feladatmeghatározása, valamint a szerződő fél által teljesítendő szolgáltatásokat meghatározó egyedi feladatmeghatározás az irányadó.

6. A szerződés 2007. április 30-án kezdődött. A szerződő félnek a szerződés megkezdésétől számított hét napon belül bevezető jelentést kellett készítenie. A panaszos által készített jelentést 2007. május 7-én nyújtották be a küldöttségnek. A küldöttség azonban nem elégedett a jelentéssel. Számos észrevételt tett, és felkérte a panaszost, hogy ennek megfelelően módosítsa a jelentést. A küldöttség ezt követően kérte, hogy a panaszost egy másik szakértővel helyettesítsék. Ezt a kérelmet hivatalosan a küldöttség vezetője a szerződő félnek címzett 2007. május 15-i levelében nyújtotta be. Ebben a levélben a küldöttség lényegében elégedetlenségét fejezte ki azzal kapcsolatban, amit a panaszos munkájának rossz minőségűnek és hozzáállásának tart. A panaszos szerződését azonnal megszüntették, és őt eltávolították a megbízásból.

7. 2007. május 24-én a panaszos tájékoztatta a küldöttséget, hogy a fenti levél tartalmát valótlannak és rágalmazónak tartja, és lehetőséget kért annak megvitatására.

8. A küldöttség 2007. május 31-én kelt levelében válaszolt a panaszosnak. Rámutatott arra, hogy a Bizottságnak nincs szerződéses kapcsolata vele, és ezért a szóban forgó szerződéssel kapcsolatos kérdéseket meg kell vitatni a szerződő féllel.

9. 2007. július 3-án a panaszos benyújtotta első panaszát az ombudsmanhoz (1791/2007/(BM)SAB). Azt állítja, hogy a küldöttség megsértette a Charta fent említett cikkeit és az EKGAB-t. A panaszos által benyújtott dokumentumok azonban azt sugallják, hogy a küldöttség kétszer tájékoztatta őt a munkájával kapcsolatos elégedetlenségéről. Az ombudsman ezért úgy ítélte meg, hogy úgy tűnik, hogy a panaszos lehetőséget kapott arra, hogy reagáljon a Bizottság kritikájára. Ilyen körülmények között az ombudsman úgy ítélte meg, hogy nincs elegendő ok a vizsgálatra.

10. 2007. szeptember 19-én a panaszos megismételte panaszát, részletes elemzést nyújtott be a helyzetről, és számos új érvet nyújtott be ügyének alátámasztására. A panaszos új levelét ezért új panaszként vették nyilvántartásba (hivatkozási szám: 2449/2007/VIK).

A VIZSGÁLAT TÁRGYA

11. Az ombudsman a következő állítást és állítást állapította meg:

(1) A panaszos azt állította, hogy a küldöttség megsértette a Charta 41. cikkének (2) bekezdését és az EKGAB 16. cikkét azáltal, hogy nem tartotta tiszteletben a meghallgatáshoz

való jogát, és nem indokolta meg megfelelően a küldöttségvezető 2007. május 15-i levelében tett nyilatkozatait. Ezen állítás alátámasztására a panaszos lényegében azzal érvelt, hogy:

i) a küldöttség a felülvizsgált jelentés benyújtási határidejének lejártá előtt intézkedett annak érdekében, hogy a küldöttség visszajelzéseit is magában foglaló felülvizsgált jelentés benyújtási határideje lejárt volna;

(II) A küldöttség 2007. május 15-i levele olyan állításokat tartalmazott vele szemben, amelyekre korábban soha nem hívta fel a figyelmét, és amelyekre nem kapott lehetőséget a válaszadásra.

(2) A panaszos azt állította, hogy a küldöttségnek bizonyítékot kell szolgáltatnia azokról az állításokról, amelyeket a küldöttség vezetője ellene tett, vagy vissza kell vonnia ezeket az állításokat.

12. A panaszos azt is állította, hogy a küldöttségnek a Charta 41. cikke (3) bekezdésének [3] megfelelően pénzügyi kártérítést kell nyújtania az elszenvedett kárért és a jövőbeli jövedelemkiesésért. Az ombudsman ezt az állítást az alapokmánya 2. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadhatatlannak találta, mivel a panaszos nem tett előzetes közigazgatási eljárást a küldöttséggel szemben a kártérítés iránti kérelmével kapcsolatban.

13. 2009. május 14-én a panaszos megújította kártérítési kérelmét. Előadja, hogy kéri a küldöttséget, hogy fizessen neki kártérítést keresete, szállásköltségei és szakmai hírnevének sérülése miatt. 2009. június 15-én a panaszos benyújtotta a küldöttség válaszában másolatát, amelyben az utóbbi elutasította a fenti kártérítési kérelmet. Tekintettel arra, hogy a panaszos eleget tett az európai ombudsman alapokmánya 2. cikkének (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek, a kártérítési kérelmet megvizsgálhatták volna. Az ombudsman azonban helyénvalónak tartotta, hogy megvárja a Bizottság aktájának vizsgálatának eredményeit, mielőtt eldöntené, hogy megvizsgálja-e ezt az állítást. A panaszos által eredetileg felhozott állításokkal és állításokkal kapcsolatos bizottsági iratok vizsgálata alapján az ombudsman úgy véli, hogy a kártérítési kérelmet nem szükséges megvizsgálni.

14. Végül meg kell jegyezni, hogy mind a Bizottság, mind a panaszos jelezte, hogy egy európai parlamenti képviselő levelet írt Ferrero-Waldner biztosnak a jelen panasszal kapcsolatban. A Bizottság benyújtotta válaszában másolatát a parlamenti képviselőnek. Észrevételeiben a panaszos előadta, hogy a biztosnak címzett levél általános jellegű kérdéseket vetett fel, például a tanácsadó szerződésének megalapozatlan állítások alapján történő felmondásának jogi következményeivel, valamint a tanácsadó számára a rendelkezésre állásra és a kizárólagosságra vonatkozó nyilatkozat aláírására vonatkozó joggal, korlátozva a versenytárs vállalkozásnál való munkavégzésre való képességét. A panaszos azonban úgy vélte, hogy a Bizottság nem foglalkozott a tudomására hozott kérdésekkel. A rendelkezésre bocsátott információk alapján nem egyértelmű, hogy a panaszos azt kívánja-e az ombudsmantól, hogy vizsgálja meg ezeket a kérdéseket. Mindenesetre a panaszos nem nyújtotta be az európai parlamenti képviselőnek a Bizottsághoz intézett vonatkozó levelének másolatát. Az ombudsman ezért nem rendelkezik minden olyan információval, amely lehetővé tenné számára annak eldöntését, hogy vizsgálatot indítson-e ezekkel a kérdésekkel

kapcsolatban.

A VIZSGÁLAT

15. 2007. október 22-én az ombudsman vizsgálatot indított, és felkérte a Bizottságot, hogy nyújtson be véleményt. A Bizottság 2008. március 12-én küldte el véleményét. A Bizottság véleményét továbbították a panaszosnak észrevételei megtételére való felhívással, amelyet 2008. április 22-én nyújtott be. 2009. január 2-án az ombudsman szolgálatainak kérésére a panaszos további dokumentumokat nyújtott be panaszával kapcsolatban, 2009. május 14-én és 2009. június 15-én pedig további igazoló dokumentumokat nyújtott be.

16. 2009. július 20-án az ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy engedélyezze szolgálatainak a jelen ügy irataiba való betekintést. Az ellenőrzésre 2009. október 13-án került sor a Bizottság brüsszeli EuropeAid Együttműködési Hivatalának helyiségeiben. A vizsgálati jelentés egy példányát 2009. október 20-án megküldték a panaszosnak és a Bizottságnak. 2009. október 24-én a panaszos észrevételeket tett a jelentéssel kapcsolatban.

AZ OMBUDSMAN ELEMZÉSE ÉS KÖVETKEZTETÉSEI

A. A panaszos állításával kapcsolatban

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

A megtámadott levél tartalma:

17. A panaszos benyújtotta a küldöttségnek a helyettesítését kérő levelének egy példányát (2007. május 15-i keltezésű). E levél vonatkozó részei a következőképpen szólnak:

„[...] a küldöttség már nem hivatalosan tájékoztatta [a szerződő felet] egy sor, a kormány által osztott aggályról, nemcsak a [panaszos] által végzett munka minőségével kapcsolatban, hanem a nagyon vallásos [sic] attitűdjével kapcsolatban is.

A csoportvezető által benyújtott bevezető jelentés tervezete nem volt kielégítő, és nem felelt meg a bevezető jelentés standard tartalmának (kérjük, olvassa el a küldöttség által e-mailben tett észrevételeket). A tradicionális saját források [4] egyértelműen előírták, hogy a [Vállalkozó] ajánlatában bemutatott módszertant felül kell vizsgálni és újra be kell nyújtani a bevezető jelentésben, de a csoportvezető teljes mértékben kihagyta ezt az alapvető szempontot, és inkább a TVET [5] ágazatának széles körű és jól ismert elemzésére összpontosított.

A küldöttség kétszer is észrevételeket tett a bevezető jelentéssel kapcsolatban annak érdekében, hogy a csoportvezető javíthassa ezt a jelentést, amelyre nagyon védekező és rosszul ítélt válaszokat kaptunk. A TL arra is törekedett, hogy konfrontatív helyzetet teremtsen a küldöttség és

a kormány között, annak ellenére, hogy egyetértenek a végrehajtandó változtatásokkal. A kormány képviselője arról számolt be, hogy jelentős időt töltött a TL-vel, hogy tájékoztassa őt a megbízásról, és segítsen neki a jelentés javításában, de úgy tűnik, hogy a TL még mindig nem érti vagy nem rendelkezik elképzelésekkel a megbízás végrehajtására vonatkozóan. Úgy tekintik, hogy a megkérdezett személyek széles körű elképzeléseit és koncepcióit „kölcsonbe veszi”, és nem nyújtott be saját releváns és proaktív javaslatot a tanulmány elkészítésének módszertanára vonatkozóan.

A kormány most erős hajlandóságot mutatott arra, hogy a csapatvezetőt helyettesítse, mivel nem tudja bizonyítani a tanulmány elvégzéséhez szükséges készségeket és kompetenciákat. A küldöttség teljes mértékben egyetért a kormány álláspontjával.

...

A fentiek fényében és a keretszerződés általános feltételeinek 17. cikke alapján, tekintettel arra, hogy a gyenge kezdés már némileg veszélyeztette a tanulmány sikeres végrehajtását a kormány nagy elégedetlenségére, kérjük, hogy javasoljon megfelelő, a tradicionális saját forrásokra vonatkozó minősítési követelményeknek megfelelő és a küldöttség és a kormány számára elfogadható helyettesítőt... ”.

A panaszos érvei

18. A panaszos lényegében azt állította, hogy a fenti levél *tele van* hazugságokkal, és nem kapott lehetőséget arra, hogy reagáljon a Bizottság kritikájára. Ebben az összefüggésben a panaszos a következő érveket terjesztette elő.

19. A panaszos elismerte, hogy visszajelzést kapott a küldöttség feladatmenedzserétől és a küldöttség oktatási tanácsadójától a bevezető jelentés tervezetével kapcsolatban. Megjegyzi, hogy válaszol ezekre az észrevételekre, és megállapodik abban, hogy elkészíti és benyújtja a küldöttség észrevételeit tartalmazó felülvizsgált jelentést. Időközben azonban a küldöttség lépéseket tett annak érdekében, hogy a felülvizsgált jelentés benyújtási határidejének lejárta *előtt* eltávolítsa őt a megbízatásból. A panaszos szerint a felülvizsgált bevezető jelentés nagymértékben kiterjesztette az eredeti bevezető jelentésben felvázolt módszertani kérdéseket, és az érdekelt felekkel, a tanácsadói vezető kutatóval folytatott több mélyreható megbeszélés, valamint a saját szakértelmén és tapasztalatán alapuló következtetések eredménye volt. Következésképpen úgy ítélte meg, hogy a Bizottság azon döntése, hogy a felülvizsgált jelentést még a felülvizsgált jelentés vizsgálata előtt eltávolítja, „*rendkívüli és elfogadhatatlan rosszhiszemű cselekménynek*” minősül.

20. A panaszos úgy vélte, hogy a küldöttség személyzete által tett észrevételekre adott válasza nem „*defenzív és rosszul ítélt*”, hanem „*részletes és szilárd*”, ahogyan azt egy csapatvezetőtől elvárni kell.

21. A panaszos továbbá előadta, hogy a küldöttség levele számos olyan állítást tartalmazott, amelyek túlmutattak a személyzete által korábban felvetett pontokon. A panaszos szerint az a

vád, hogy „ *konfrontációs helyzetet kívánt teremteni a küldöttség és az X ország kormánya között*”, megdöbbentő, megalapozatlan és megalapozatlan volt. Ha úgy vélte volna, hogy jelenléte nehézségeket okoz X ország kormánya (a továbbiakban: kormány) és a küldöttség között, önként elhagyta volna a tanácsadást.

22. A panaszos hozzátette, hogy a kormány képviselője vagy bárki más soha *nem hívta fel a figyelmét a megértés és a látás állítólagos hiányára, vagy azt az állítást, hogy „nem bizonyította a szükséges készségeket és kompetenciákat”*. Megismételte, hogy így nem kapott lehetőséget arra, hogy megvitassa és megcáfolja ezeket az állításokat.

23. Nem volt igaz az az állítás, hogy *„a megkérdezett személyektől széles körű ötleteket és koncepciókat vett kölcsön, és nem nyújtott be saját releváns proaktív javaslatokat a tanulmány elvégzésének módszertanával kapcsolatban”*. Nem az a fajta tanácsadónak tartotta magát, aki előre kitalált megoldásokkal érkezik a tengerentúlról, hanem inkább arra törekszik, hogy a helyi körülmények között kontextualizálja a megközelítéseket és módszereket, hogy jobb esélyeket biztosítson a sikerre és a fenntarthatóságra.

24. A panaszos megjegyezte, hogy a látszólagos *„kormányképviselő”* már azelőtt megállapodott a jelentésről, hogy azt benyújtották volna a küldöttségnek. Hozzátette, hogy egy kis időt töltött a jelentés megvitatásával ezzel a személlyel, mivel azt mondták neki, hogy az utóbbi a kormány nevében jár el. Ez azonban nem volt *„jelentős idő”*, mivel a képviselő egy vagy két tényszerű módosítás kivételével elfogadta az eredeti jelentést.

25. A panaszos arra is rámutatott, hogy az az állítás, hogy *„harcos hozzáállása”* volt, „*alaptalan és megbocsáthatatlan személyes támadás*” volt a karaktere ellen. Gyanítja, hogy a küldöttség egyes alkalmazottainak személyes ellenségeskedése vezetett az elbocsátásához.

A Bizottság álláspontja

26. Véleményében a Bizottság rámutatott, hogy nem áll szerződéses kapcsolatban a panaszossal, mivel a szerződő felek maguk és a szerződő fél voltak. A Bizottság hivatkozott az általános feltételek 4. cikkének (3) bekezdésére, amely kimondja, hogy *„egy alvállalkozói szerződés sem teremthet szerződéses kapcsolatot az alvállalkozó és az ajánlatkérő szerv között”*.

27. Ami a panaszos tájékoztatásának és a meghallgatáshoz való jogának állítólagos elmulasztását illeti, a Bizottság azzal érvelt, hogy a keretszerződés általános feladatmeghatározásának 6. cikkének (1) bekezdése egyértelműen megállapította, hogy a keretszerződéssel kapcsolatos valamennyi kommunikációra a szerződő fél és a Bizottság között kerül sor. Pontosabban a 6. cikk (1) bekezdése *úgy rendelkezett, hogy „a Konzorcium esetében a vezető partner végső soron felelős a keretszerződés valamennyi szerződéses és pénzügyi vonatkozásáért, valamint az egyes megbízásokért, és ez az egyetlen hivatalos kapcsolattartó pont a szerződő fél és az ajánlatkérő szerv között”*. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy egyáltalán nem köteles közvetlenül tájékoztatni a panaszost. A szerződő félnek kellett utasításokat adnia a panaszosnak a projektmenedzsment területén, és tájékoztatnia kellett őt a projekttel kapcsolatos bármely releváns kérdésről. A szerződő felet viszont a küldöttség

(telefonbeszélgetések és e-mailek útján) megfelelően tájékoztatta a Bizottságról és a kormánynak a panaszos munkájával kapcsolatos elégedettségéről.

28. Továbbá – a panaszos állításával ellentétben – a küldöttség két alkalommal egyértelműen tájékoztatta őt arról, hogy jelentése nem kielégítő, és felkérte, hogy amennyiben pontosításokra lenne szükség, vegye fel a kapcsolatot a küldöttséggel. Ezen érv alátámasztására a Bizottság két e-mail másolatát nyújtotta be, amelyeket a küldöttség 2007. május 8-án és 10-én küldött a panaszosnak.

29. A Bizottság kifejtette, hogy mivel a panaszos vonakodott reagálni a küldöttség észrevételeire, ez utóbbi nem tett további kísérletet arra, hogy kapcsolatba lépjen vele, hanem sürgette a projektkoordinátort, hogy találjon megoldást.

30. Ami azt illeti, hogy a panaszos eltávolítására irányuló intézkedések meghozatala előtt állítólag nem tartották be a felülvizsgált jelentés határidejét, a Bizottság rámutatott, hogy 2007. május 14-én a küldöttség megállapodott a szerződő féllel abban, hogy további két napot biztosít a panaszosnak a felülvizsgált bevezető jelentés elkészítésére. A küldöttség tájékoztatta a szerződő felet, hogy a kormány legkésőbb 2007. május 16-ig kéri a felülvizsgált változatot.

31. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy 2007. május 15-én egy kormányképviselő felhívta a küldöttséget, hogy tájékoztassa a küldöttséget arról, hogy véleménye szerint a jelentés panaszossal való megvitatása után a jelentés felülvizsgált változata (amelyet a panaszos be akart mutatni) nem vette figyelembe a tanulmány végrehajtásának lényeges elemeit, és minden bizonnyal át kell fogalmazni. Aggodalmát fejezi ki a tanulmány mint olyan végrehajtásával kapcsolatban, és tájékoztatja a küldöttséget arról, hogy helyénvalónak tartja a panaszos helyettesítését.

32. Ugyanezen a napon, azaz 2007. május 15-én a küldöttség szolgálatai találkoztak a küldöttség vezetőjével, hogy megvitassák a lehetséges lehetőségeket.

33. 2007. május 16-án a küldöttség felvette a kapcsolatot a szerződő féllel, és tájékoztatta a kormánynak a jelentéssel kapcsolatos visszajelzéseiről, és kikérte álláspontját. A Bizottság szerint a szerződő fél kifejtette, hogy a panaszos által felülvizsgált bevezető jelentést nem küldik meg a küldöttségnek. A szerződő fél által 2007. május 16-án 18:38-kor küldött e-mailben felkérte a küldöttséget, hogy küldjön hivatalos levelet, amelyben kéri a panaszos helyettesítését.

34. A Bizottság tisztázta, hogy a panaszos eltávolítását kérő levele 2007. május 15-én kelt, de csak 2007. május 16-án, a határidő lejártát követően küldték meg, és nem érkezett felülvizsgált jelentés. A Bizottság e-mailjének másolatát eljuttatta a szerződő félnek, mellékelve a szóban forgó levelet. Az e-mail másolata azt mutatta, hogy a küldöttség 2007. május 16-án 18:39-kor a szerződő féltől kapott fenti e-mailre azonnali válaszként 18:39-kor küldte meg azt. A Bizottság kifejtette, hogy a levél 2007. május 15-én kelt, mert abban az időpontban készült, hogy készen álljon a küldöttség vezetőjével való megbeszélésre. Tekintettel a tanulmány rövid időkeretére és költségvetési korlátaira, a küldöttség nem engedhetette meg magának, hogy a panaszosnak

további időt biztosítson. Következésképpen az új határidő lejártát követően a panaszos helyettesítését kérő határozatot gyorsan meg kellett hozni a misszió sikeres kimenetelének biztosítása érdekében.

35. A Bizottság tisztázta, hogy a küldöttség soha nem kapta meg hivatalosan a panaszos jelentésének felülvizsgált változatát. A keretszerződés általános feladatmeghatározása 3.3. cikkének megfelelően a szerződő fél felelőssége a benyújtott jelentések minőségének biztosítása. A Bizottság tehát nem kérdőjelezhetette meg a szerződő fél azon döntését, hogy nem nyújtja be a panaszos által készített jelentés felülvizsgált változatát. A Bizottság abból indult ki, hogy a vállalkozó véleménye szerint a felülvizsgált jelentés nem felel meg a feladatmeghatározás minőségi követelményeinek.

36. A küldöttség által a szerződő félhez intézett, a panaszos helyébe lépő kérelem a keretszerződés általános feltételeinek 17. cikkén alapult, amely a következőképpen rendelkezik:

„[...] a teljesítés során, valamint írásbeli és indokolt kérelem alapján az ajánlatkérő szerv kérheti a helyettesítést, ha úgy ítéli meg, hogy a személyzet valamely tagja nem hatékony, vagy nem látja el a szerződés szerinti feladatait .”

37. A Bizottság kifejtette, hogy a panaszos által rágalmozónak tartott észrevételeket a panaszosnak a küldöttség korábbi, a jelentés javítására irányuló kérelmeire adott válaszainak hangneme alapján tették meg. A küldöttség 2007. május 14-én küldött e-mailjében arról tájékoztatta a szerződő felet, hogy a panaszos válasza nem az, amire ebben a helyzetben számítani lehet (*az észrevételeinkre adott későbbi válasz elfogadhatatlannak és egyértelműen nem konstruktívnak minősül*). Ugyanebben az e-mailben a küldöttség arról is tájékoztatta a szerződő felet, hogy a kormány aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy a panaszos válasza konfrontációs helyzetet teremthet a küldöttség és a kormány között.

38. A Bizottság megjegyezte, hogy megértette a panaszos csalódottságát amiatt, hogy a küldöttség nem hívta fel figyelmét a küldöttség 2007. május 15-i levelének tartalmára. A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy a küldöttség a levél elküldése *előtt* megfelelően és teljes körűen tájékoztatta a szerződő felet az említett levélben említett valamennyi elemről. A küldöttség a fenti 27. pontban említett általános feladatmeghatározás 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban járt el. Ha a szerződő fél az érveket és a küldöttség levelében megfogalmazott kérést helytelennek vagy helytelennek ítélte volna, a szerződő fél feladata lett volna, hogy tájékoztassa a panaszost a küldöttség leveléről, kikérje véleményét, és vitassa a küldöttség kérését és érveit. A küldöttségnek a panaszos helyettesítésére irányuló kérelmét azonban a szerződő fél soha nem vitatta, aki tudott az abban foglalt indokokról, és elvben egyetértett vele.

39. A Bizottság továbbá azzal érvelt, hogy a küldöttség személyzete nem tanúsított személyes ellenségeskedést, amint azt a panaszos állította. A küldöttség egyetlen érdeke az volt, hogy olyan szolgáltatást biztosítson, amely elfogadható volt saját maga és a kormány számára. Ez szükségszerűen magában foglalta a tanácsadói munka ellenőrzését és minőségellenőrzését. Személyzete soha nem fejezte ki haragját a panaszossal szemben sem a küldöttségen belül,

sem azon kívül. A panaszostól mindössze annyit kért a küldöttség, hogy tegyen eleget a szerződő fél által elfogadott feladatmeghatározásnak, és vizsgálja felül a jelentést, figyelembe véve a küldöttség észrevételeit. A panaszosnak elegendő idő állt rendelkezésére ahhoz, hogy ennek megfelelően járjon el.

A panaszos észrevételei

40. Észrevételeiben a panaszos megjegyezte, hogy a Bizottság beszámolója kihagyott néhány eseményt. A panaszos különösen azt állította, hogy a küldöttség személyzete két e-mailt küldött egy kormányképviselőnek a panaszosnak a küldöttség által a bevezető jelentés tervezetével kapcsolatban adott visszajelzésekkel kapcsolatos észrevételeivel kapcsolatban. A panaszos szerint ezek az e-mailek hibás megjegyzéseket tartalmaztak. Megjegyzi, hogy a Bizottság véleményében nem említette és nem vette fel ezeket az e-maileket. Jelezte, hogy a kormány egyik képviselője megmutatta neki a 2009. május 11-én megküldött e-mailek egyikét.

41. A panaszos utalt a küldöttség által a jelentésével kapcsolatban tett észrevételek egyikére. A szóban forgó észrevétel szövege a következő volt: *Allergiás reakcióm van az ilyen kijelentésekre, amelyek úgy hangzanak, mint a mumbo-jumbo. Mit mond nekünk?* "A panaszos előadta, hogy a helyes szakmai megközelítés az lett volna, ha felvilágosítást kér, ahelyett, hogy ilyen észrevételeket tenne.

42. A panaszos azzal is érvelt, hogy egy kormányképviselő tájékoztatta őt arról, hogy ő és elődje nehézségekbe ütközik a Bizottsággal való együttműködés során. Azt javasolta a panaszosnak, hogy annak érdekében, hogy elkerüljék a küldöttséggel szembeni szükségtelen nehézségeket a jelentések benyújtásával kapcsolatban, a szerződő fél mérlegelheti a panaszos jelentéseinek közvetlenül neki történő benyújtását, majd egy másolatot küld a küldöttségnek referenciaként.

43. A panaszos továbbá azt állította, hogy e-mailt kapott a vele szerződött tanácsadó cégtől, amelyben arról tájékoztatta, hogy a küldöttség – annak ellenére, hogy korábban beleegyezett ebbe – megtagadta észrevételeit a felülvizsgált bevezető jelentéstervezettel kapcsolatban.

44. A panaszos kifejtette, hogy elbocsátásáról csak 2007. május 17-én tájékoztatták. Azzal érvelt továbbá, hogy a vele szerződött tanácsadó cég nagyon elégedett a felülvizsgált bevezető jelentésével, és jelezte neki, hogy a küldöttség nem fogadott volna el semmit, amit készített.

45. Megjegyzi továbbá, hogy egy kormányképviselőtől kapott egy e-mailt, amelyben arról tájékoztatta, hogy ez utóbbi megpróbálta őt hivatalában tartani, de a küldöttség megalkuvás nélküli volt. Tekintettel arra, hogy a küldöttség erőteljes adományozó volt, álláspontját nem lehetett figyelmen kívül hagyni.

46. A panaszos továbbá észrevételezte a Bizottság azon nyilatkozatát, miszerint a küldöttség 2007. május 15-i levele csak tervezet. Előadta, hogy az őt felbérelő társaság nyilvánvalóan elbocsátási levélnek tekintette a levelet, és 2007. május 15-től felmondta szerződését. Tekintettel arra, hogy a 2007. május 15-i tervezetet ezt követően semmilyen módon nem

módosították, ez határozottan azt sugallja, hogy a küldöttség szándékában állt eltávolítani a panaszost, függetlenül attól, hogy egyetért-e azzal, hogy megvárja a felülvizsgált jelentést.

47. A panaszos rámutatott, hogy soha nem kérdőjelezte meg, hogy szükség van-e a bevezető jelentés tervezetének módosítására. Hangsúlyozza, hogy a felülvizsgált bevezető jelentésbe belefoglalta a küldöttségtől kapott valamennyi visszajelzést, és időben benyújtotta a felülvizsgált jelentést. Megjegyezte, hogy azt 2007. május 16-án 16.45-kor küldte el a szerződő félnek.

48. A panaszos megjegyezte továbbá, hogy egyrészt a küldöttség közvetlenül kommunikált vele a bevezető jelentés tervezetéről, másrészt azzal érvelt, hogy minden kommunikációnak át kell mennie a szerződő félnek. A panaszos véleménye szerint a küldöttség ezért rendkívül szelektív és következtelen volt a kommunikációs protokollok értelmezésében. A panaszos továbbá nem értett egyet a Bizottság azon érvével, miszerint két alkalommal tájékoztatták arról, hogy az általa készített eredeti jelentés nem kielégítő. A panaszos szerint erre csak egyszer, a Bizottság által 2007. május 8-án küldött e-mailben került sor.

49. A panaszos megjegyezte, hogy továbbra is úgy véli, hogy kitoloncolását a küldöttség személyzetének személyes ellenségeskedése motiválta. Azt gyanítja, hogy a küldöttség csak akkor tud fellépni ellene, ha legalább néhány kormányképviselő hallgatólagosan beleegyezett. Ebben az összefüggésben gyanította, hogy a küldöttség alkalmazottai megkísérelték „*sürgőssíteni a nemzeti szuverén kormány képviselőit, hogy biztosítsák saját napirendjüket*”.

50. A panaszos megjegyezte, hogy semmilyen bizonyítékot nem szolgáltatott a kormány munkájával kapcsolatos állítólagos elégedetlenségére, illetve arra vonatkozóan, hogy a kormány állítólag el akarta távolítani őt a megbízásból.

51. A panaszos végül nem értett egyet a Charta 41. cikkével és az EKGAB 16. cikkével kapcsolatos bizottsági értelmezéssel, amely szerint valaki más feladata tájékoztatni őt a küldöttség levelében szereplő állításokról, mivel ő, a sérelmet szenvedett fél, nem volt szerződő fél a szerződő féllel kötött szerződésben. A panaszos véleménye szerint így módon a Bizottság aláásta a fenti cikkekben rögzített személyes jogok lényegét, és ezáltal megsértette a megfelelő ügyintézés elvét. A panaszos véleménye szerint a Bizottság egyszerűen igyekezett eltitkolni kötelezettségeit, és elkerülni az elszámoltathatóságot.

A Bizottság aktájának vizsgálata

52. A felek érveinek és a vizsgálat során bemutatott bizonyítékok gondos elemzését követően az ombudsman úgy határozott, hogy a Bizottság aktájának vizsgálata szükséges. A helyszíni vizsgálatot a szolgálatai 2009. október 13-án végezték el.

53. A helyszíni vizsgálatból kiderült, hogy az aktában szereplő dokumentumok többségét a Bizottság vagy a panaszos már benyújtotta az ombudsmannak. A Bizottság aktája azonban a következő két dokumentumot is tartalmazta, amelyeket korábban nem bocsátottak az ombudsman rendelkezésére:

i) annak a levélnek a másolata, amelyet a kormány 2008. január 4-én a panaszost képviselő ügyvédi irodának címzett, és

a panaszos elbocsátásáról szóló levél másolata, amelyet a kormány 2007. december 6-án küldött a küldöttség vezetőjének.

54. A vizsgálati jelentés másolatának kézhezvételét követően a panaszos kifejtette, hogy tudomása van a kormány által a jogi tanácsadónak küldött levélről. Nem tudott azonban a Bizottság küldöttségvezetőjének 2007. december 6-án küldött levélről. A panaszos ezért e levél másolatát kérte.

55. A panaszos továbbá pontosította, hogy jogi tanácsadói levelet küldtek a kormány képviselőjének, mivel úgy vélték, hogy ez utóbbi rágalmazza őt. Ezzel a személlyel szemben azonban még nem hoztak jogi lépéseket.

56. A panaszos végül azt kérdezte, hogy a Bizottság iratainak vizsgálata során az ombudsman szolgálatai találtak-e olyan e-maileket, amelyeket a küldöttség és a kormány képviselője kicserélt a munkájával kapcsolatos észrevételeit illetően (lásd a fenti 40. pontot). Megjegyzi, hogy ha ezek az e-mailek nem szerepelnek az aktában, ez további támogatást nyújtana panaszának.

Az ombudsman értékelése

Előzetes megjegyzés

57. Az ombudsman szolgálatai által készített vizsgálati jelentéssel kapcsolatos észrevételeiben a panaszos az e jelentésben említett dokumentumok egyikének másolatát kérte (lásd a fenti 54. pontot). Meg kell jegyezni, hogy a helyszíni vizsgálat során a Bizottság rámutatott, hogy ezt a dokumentumot bizalmasnak tekinti. Az ombudsman ezzel összefüggésben emlékeztetni kíván arra, hogy a végrehajtási rendelkezések 13. cikkének (3) bekezdésével összhangban a panaszosok nem férhetnek hozzá az ellenőrzéseik eredményeként megszerzett bizalmas dokumentumokhoz vagy bizalmas információkhoz. Az ombudsman ezért nem tudja a panaszos rendelkezésére bocsátani az említett dokumentum másolatát. A panaszos azonban szabadon kérheti a Bizottságtól az említett dokumentumhoz való hozzáférést.

58. A jelen panasz két fő kérdésre vonatkozik. Először is az a kérdés, hogy a Bizottság megfelelően indokolta-e azon döntését, hogy 2007. május 15-én kelt levelében kéri a panaszos felváltását (az anyagi jogi szempont). Másodszor, a panaszos meghallgatáshoz való jogának állítólagos megsértése (eljárási szempont). Az ombudsman elemzése ezért e két szempontra fog összpontosítani.

A Bizottság érvelése

59. Az ombudsman megjegyzi, hogy 2007. május 15-i levelében a küldöttség számos olyan megfontolást fogalmazott meg, amelyek arra készítették, hogy a panaszost csapatvezetőként

helyettesítsék. Ezek a megfontolások i. a panaszos által végzett munka minőségére, ii. magatartására és iii. X ország kormányának álláspontjára vonatkoztak.

60. Ami az i) pontot illeti, egyértelmű, hogy a küldöttség nem értett egyet a bevezető jelentés első tervezetével. Az is egyértelmű, hogy a panaszos elfogadta, hogy ezt a tervezetet felül kell vizsgálni és javítani kell. Úgy tűnik azonban, hogy a szerződő fél nem nyújtotta be a panaszos felülvizsgált tervezetét a küldöttségnek, ami megakadályozza, hogy a küldöttség értékelje azt. Az ombudsman nem kapott másolatot e dokumentumról. Ezért nem tudja megállapítani, hogy a panaszos munkájának minősége indokolta-e a küldöttség azon döntését, hogy a helyettesítését kéri. Mindenesetre az ombudsman megjegyzi, hogy a küldöttség indokolása a panaszos helyettesítésének kérelmezésére nem a felülvizsgált jelentés tartalmán alapult.

61. Hasonló megfontolások érvényesek arra vonatkozóan, hogy a küldöttség a panaszos magatartására támaszkodik-e. Az ombudsman megjegyzi, hogy a küldöttség által a bevezető jelentésével kapcsolatban tett észrevételekre adott válaszában a panaszos némi erővel fejtette ki álláspontját. Ezt követően a küldöttség néhány észrevételét, különösen a fenti 41. pontban idézett észrevételeket meglehetősen markáns módon fogalmazták meg.

62. Ilyen körülmények között különös jelentőséget kell tulajdonítani a kormány álláspontjának, annál is inkább, mivel e tekintetben kézzelfogható bizonyítékok állnak rendelkezésre. Ezenkívül a panaszos arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy önként távozott volna hivatalából, ha tudomására hozták volna, hogy jelenléte nehézségeket okoz a kormány és a küldöttség között.

63. A küldöttség 2007. május 15-i levele szerint a kormánynak aggályai voltak a panaszos teljesítményével kapcsolatban, és „*erős hajlandóságát*” fejezte ki arra, hogy őt eltávolítsák tisztségéről.

64. Az ombudsman szolgálatai által megvizsgált dokumentumokból egyértelműen kitűnik, hogy a küldöttségnek az említett levélben tett nyilatkozatai megfelelnek X ország kormányának tényleges álláspontjának. Efelől elegendő megállapítani, hogy a kormány által a panaszost képviselő ügyvédi irodának címzett levélben megjegyezték, hogy bár a 2007. május 15-i levelet a küldöttség fogalmazta meg, az a kormány álláspontját képviselte.

65. Az ombudsman tudatában van annak, hogy a panaszos gyanította, hogy a küldöttség nyomást gyakorol a kormányra, és úgy vélte, hogy elbocsátásának valódi oka a küldöttség vele szembeni ellenségeskedése volt. A Bizottság aktájában szereplő, az ombudsman szolgálatai által ellenőrzött dokumentumok egyike sem támasztja alá ezt az elméletet. A panaszos számos e-mailre hivatkozott, amelyek alátámasztják az eseményváltozatát. A panaszos azonban – annak ellenére, hogy felkérést kapott erre – nem nyújtott be ilyen e-maileket az ombudsmannak. A panaszos rámutatott, hogy már nem rendelkezik a szóban forgó e-mailekkel, és így nem tudja azokat átadni.

66. A panaszos továbbá utalt a küldöttség és a kormány közötti levelezésre, amelyet állítása szerint bemutattak neki, és amely véleménye szerint további bizonyítékként szolgált panaszának alátámasztására (lásd a fenti 40. pontot). Az ombudsman megjegyzi, hogy a

panaszos nem nyújtotta be e levelezés másolatát, és a vizsgálat során nem találtak nyomot ilyen levelezésre. Továbbá semmi nem utalt arra, hogy az ombudsman képviselőinek benyújtott ügyirat hiányos lett volna.

67. A panaszos felhívta a figyelmet arra, hogy a küldöttségnek a helyettesítését kérő levele 2007. május 15-én kelt, míg megállapodás született arról, hogy 2007. május 16-ig be kell nyújtania felülvizsgált bevezető jelentését. Az ombudsman egyetért azzal, hogy a vonatkozó levél kelte első ránézésre azt a benyomást kelti, hogy a küldöttség igazságtalanul járt el, és nem várta meg a felülvizsgált bevezető jelentés megtekintését. A Bizottság azonban kifejtette, hogy egy kormányképviselő 2007. május 15-én felvette a kapcsolatot a küldöttséggel, és azon a véleményen volt, hogy a bevezető jelentés küszöbön álló felülvizsgált változata továbbra sem fogja megadni a várakozásokat, és helyénvalónak tartja a panaszos felváltását. A Bizottság kifejtette továbbá, hogy a küldöttség 2007. május 15-én ülésezett a lehetséges lehetőségek megvitatása céljából, és hogy a 2007. május 15-i levél készen állt a küldöttségvezetővel aznap folytatandó megbeszélésekre. Hangsúlyozta, hogy a vonatkozó levelet csak 2007. május 16-án küldték ki, miután a szerződő fél kérte annak megküldését. Az ombudsman úgy véli, hogy ezek a magyarázatok ésszerűek, és azokat a szolgálatai által megvizsgált ügyirat tartalma is megerősíti. Természetesen nem zárható ki, hogy az e levél küldéséről szóló határozatot már 2007. május 15-én meghozták, ami azt is megmagyarázná, hogy a levél miért hordozza ezt az időpontot. Az ombudsman azonban még ha ez is így lenne, nincs meggyőződve arról, hogy a küldöttség ellenséges vagy tisztességtelen módon járt el, tekintettel arra, hogy addigra már tájékoztatták arról, hogy a kormány a panaszos helyettesítését kérte.

68. A rendelkezésére álló bizonyítékokra tekintettel az ombudsman tehát úgy véli, hogy a panaszos nem bizonyította érdemi állítását, nevezetesen azt, hogy a Bizottság nem indokolta meg a 2007. május 15-i levelében megfogalmazott, a csoportvezetői tisztség betöltésére irányuló kérelmet. Az ombudsman ezért a panasz e vonatkozásával kapcsolatban nem állapít meg hivatali visszasságot a Bizottság részéről.

A meghallgatáshoz való jog állítólagos megsértéséről

69. Ami a panaszos meghallgatásának állítólagos elmulasztását illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy az általános feltételek 17. cikkével összhangban a Bizottság jogosult volt „*írásos és indokolt kérelem alapján*” kérni a szerződő felet a panaszos helyettesítésére, ha úgy ítéli meg, hogy ez utóbbi „*nem hatékony, vagy nem látja el a szerződés szerinti feladatait*”. Az ombudsman úgy véli, hogy az ilyen kérelem benyújtása előtt annak a félnek, amelyhez ezt a kérelmet benyújtották, vagyis a szerződő félnek, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kifejtse véleményét azokról az okokról, amelyek miatt a Bizottság mérlegelte egy ilyen lépés megtételét. A panaszos azonban nem azt állítja, hogy a szerződő felet nem hallgatták meg, hanem azt, hogy a Bizottságnak lehetőséget kellett volna biztosítani neki, azaz a panaszosnak, hogy kifejtse álláspontját, mielőtt felkéri a szerződő felet, hogy helyettesítse őt. Ezért itt a panaszos meghallgatásának állítólagos elmulasztását kell megvizsgálni.

70. A panaszos nem vitatja azt a tényt, hogy szerződése azzal a társasággal kötött, amely őt a megbízásra felbérelte, vagyis a konzorcium egyik tagjával, és hogy nem állt szerződéses

kapcsolatban a Bizottsággal. A panaszos nem tudta azonosítani a Bizottság szerződő féllel kötött szerződésének egyetlen rendelkezését sem, sem más olyan jogilag kötelező rendelkezést, amely az események időpontjában arra kötelezte volna a Bizottságot, hogy az általános feltételek 17. cikkében foglalt lehetőséggel élve meghallgassa. A Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jétől jogilag kötelező erejűvé tette a Chartát (és így annak 41. cikkét) (lásd az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) bekezdését). Az ombudsman azonban úgy véli, hogy a Bizottság releváns magatartását a szóban forgó események idején, azaz 2007 májusában hatályos jog alapján kell értékelni.

71. A küldöttség azon döntése, hogy felkérte a szerződő felet, hogy helyettesítse a panaszost, hátrányosan érintette a panaszost. A kérelem nyomán a panaszost csapatvezetőként váltották fel, és megszüntették a projekttel kapcsolatos szerződését. Meg kell tehát vizsgálni, hogy jogi kötelezettség hiányában a Bizottságnak meg kellett volna-e hallgatnia a panaszost a megfelelő ügyintézés elvének tiszteletben tartása érdekében.

72. A Bizottság a globális feladatmeghatározás 6. cikkének (1) bekezdésére hivatkozott, amely szerint a szerződő féllel kötött szerződésével kapcsolatos valamennyi kommunikációnak a szerződő fél és a szerződő fél között kell megtörténnie. Azzal érvelt továbbá, hogy a felperes és a panaszos közötti szerződéses jogviszony hiányában a panaszossal szemben semmilyen kötelezettség nem állt fenn. Ugyanakkor, amint azt az ombudsman újra és újra hangsúlyozta, a megfelelő ügyintézés követelményei túlmutatnak a tisztán jogi kötelezettségeken. Más szóval hivatali visszasság akkor is előfordulhat, ha a közigazgatási szerv minden jogi kötelezettségének eleget tett.

73. Az ombudsman a korábbi vizsgálatok során olyan érveket fogadott el, amelyek szerint a jelen ügghöz hasonló esetekben elegendő, ha az érintett közösségi intézmény vagy szerv meghallgatja a szerződő felet. Ez azon a feltevésen alapult, hogy a szerződő fél ezt követően meghallgatja azt a szakértőt, akinek a helyettesítését kérik, és továbbítja az érintett közösségi intézménynek vagy szervnek az általa esetlegesen tett észrevételeket.

74. A tapasztalat azonban azt mutatja, hogy a szerződő fél és az érintett szakértő érdekei nem feltétlenül azonosak. A szerződő felek készek eleget tenni a szakértők helyettesítésére irányuló kérelmeknek, még akkor is, ha úgy ítélik meg, hogy a szakértők teljes mértékben eleget tettek feladataiknak, hogy ne veszélyeztessék annak esélyét, hogy ugyanazon közösségi intézménytől vagy szervtől jövőbeli szerződések nyerjenek. A jelen ügyben úgy tűnik, hogy a szerződő fél elfogadta a Bizottság azon kérését, hogy a panaszost előzetes értesítés nélkül helyettesítse, vagy hogy válaszoljon a Bizottság kifogására.

75. Az ombudsman véleménye szerint ez a helyzet tisztességtelen és összeegyeztethetetlen a Charta 41. cikkének (1) bekezdésében foglalt megfelelő ügyintézéshez való joggal. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy tisztességes és a megfelelő ügyintézés elveivel összhangban lett volna, ha a Bizottság tájékoztatta volna a panaszost arról a szándékáról, hogy helyettesítését kéri, és ennek indokait megindokolta volna. Ebben az összefüggésben hasznosnak tűnik rámutatni arra, hogy – amint azt a panaszos helyesen megjegyezte – a küldöttség a bevezető jelentés eredeti változatára vonatkozó észrevételeit közvetlenül neki

intézte, nem pedig a szerződő félén keresztül. A küldöttségnek tehát nyilvánvalóan lehetősége lett volna arra, hogy tájékoztassa a panaszost az őt ért kritikáról és azon szándékáról, hogy az általános feltételek 17. cikke alapján megfogalmazza kérelmét.

76. A panaszos azt állította, hogy a Charta 41. cikkének (2) bekezdésében foglalt meghallgatáshoz való jog megsértésének minősül az, hogy a Bizottság nem biztosított számára lehetőséget arra, hogy észrevételeket tegyen azon szándékával kapcsolatban, hogy a szerződő felet helyettesítse. A Charta 41. cikkének szövege egyértelművé teszi, hogy a második bekezdésben foglalt jogok a 41. cikk (1) bekezdésében foglalt, a megfelelő ügyintézéshez való általános jog részét képezik, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit pártatlanul, tisztességesen és ésszerű időn belül intézze. Mivel az ombudsman arra a következtetésre jut, hogy a Bizottság megközelítése a jelen ügyben nem felelt meg a megfelelő ügyintézés elvének, nem szükséges megvizsgálni, hogy a 41. cikk (2) bekezdése alkalmazandó-e a jelen ügyben. Ugyanezen okokból nem szükséges eldönteni, hogy az EKGAB 16. cikke alkalmazandó-e a jelen ügyben.

77. A Bizottság rámutatott, hogy a szerződő fél tájékoztatása mellett a küldöttség kétszer is tájékoztatta a panaszost az általa készített bevezető jelentés tartalmával kapcsolatos elégedetlenségéről. Az ombudsman megjegyzi azonban, hogy a küldöttség soha nem tájékoztatta a panaszost arról, hogy azt megelőzően el kívánja távolítani őt a projektből, hogy erre irányuló kérelmét benyújtotta a szerződő félnek. A panaszos nem kapott előzetes értesítést a kérelem alapjául szolgáló valamennyi okról sem.

78. Az ombudsman tisztában van azzal, hogy a küldöttségnek biztosítania kellett, hogy a projekt sikeresen és időben megvalósuljon, és ezért nem engedhette meg magának, hogy időt veszítsen. Az ombudsman azonban úgy véli, hogy a küldöttség számára könnyű lett volna a panaszost időpazarlás nélkül meghallgatni. Valójában a küldöttség 2007. május 15-én ugyanezen a napon kelt levelében kifejtette aggályait. Ezért lehetőség lett volna arra, hogy a panaszos már ezen a napon kifejtthesse álláspontját ezekkel az aggályokkal kapcsolatban. Az ombudsman véleménye szerint ezt is jobb lett volna megtenni, ahelyett, hogy hagyta volna, hogy a panaszos folytassa a bevezető jelentés felülvizsgált változatán való munkát. Úgy tűnik, hogy a bevezető jelentés felülvizsgált változata röviddel azután jutott el a szerződő félhez, hogy felkérte a küldöttséget, hogy nyújtsa be a panaszos helyettesítésére irányuló kérelmét, és azt követően, hogy a kérelmet ténylegesen benyújtották. Mivel a bevezető jelentés felülvizsgált változata nem játszott szerepet ezekben az eseményekben, a panaszos 2007. május 16-i változatán végzett munkáját ezért hiábavalónak kell tekinteni.

79. A fenti megfontolásokra tekintettel az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság nem a Charta 41. cikkében foglalt megfelelő ügyintézés elvének megfelelően járt el, amikor nem biztosította a panaszos számára a lehetőséget arra, hogy válaszoljon a 2007. május 15-én kelt levelében megfogalmazott kritikára, vagyis arra, hogy a szerződő felet a panaszos helyettesítésére kérje fel. Ez hivatali visszasság esete. Az alábbiakban kritikai megjegyzést teszünk.

B. A panaszos állításait illetően

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

80. A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak bizonyítékot kell szolgáltatnia a vele szemben 2007. május 15-én kelt levelében tett állításokról, vagy vissza kell vonnia ezeket az állításokat. A jelen vizsgálat során a panaszos meghosszabbította kártérítési kérelmét is, amelyet az ombudsman az alapokmánya 2. cikkének (4) bekezdése alapján kezdetben elutasított. A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak kártalanítania kell őt a keresetkiesésért, a szállástámogatásokért és a szakmai hírnevében okozott kárért.

81. A Bizottság azzal érvelt, hogy a panaszost nem érte tisztességtelen eljárás, mivel szolgálatai megfelelően jártak el, és nem történt hivatali visszásság.

Az ombudsman értékelése

82. Tekintettel az ombudsmannak a jelen panasz érdemére vonatkozó (a fenti 68. pontban ismertetett) megállapításaira, az ombudsman úgy véli, hogy a panaszos első állításával kapcsolatos további vizsgálatok már nem indokoltak.

83. Ami a kártérítési igényt illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy nem állapítottak meg hivatali visszásságot a Bizottság azon döntésével kapcsolatban, hogy kéri a panaszos helyettesítését. Az ombudsman hivatali visszásságot állapított meg kizárólag az ügy eljárási aspektusa tekintetében, amely a panaszos meghallgatáshoz való jogára vonatkozott. A panaszos azonban nem állította, hogy állítása az így azonosított hivatali visszásságon alapulna. Ebben az összefüggésben hasznosnak tűnik emlékeztetni arra, hogy a panaszos azt állította, hogy önként elhagyta volna a tanácsadást, ha tudomására hozták volna, hogy jelenléte nehézségeket okoz a kormány és a küldöttség között. A panaszos kártérítési igényét ezért nem kell megvizsgálni.

C. Következtetések

A panasz kivizsgálása alapján az ombudsman a következő kritikai megjegyzéssel zárja be azt:

A Bizottság azáltal, hogy nem biztosította a panaszosnak azt a lehetőséget, hogy válaszoljon a 2007. május 15-i levelében megfogalmazott kritikára, vagyis arra, hogy a szerződő felet helyettesítse, elmulasztotta az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében foglalt megfelelő ügyintézés elvének megfelelően eljárni. Ez hivatali visszásság esete.

A fenti kritikai megjegyzés a panasz eljárási szempontjaira vonatkozik. Mivel az ombudsman a panasz érdemét illetően nem állapított meg hivatali visszásságot, a jelen ügyben nincs szükség békés rendezésre. Ugyanezen okokból a panaszos állításával kapcsolatos további vizsgálatok nem indokoltak.

Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

A panaszost és a Bizottságot tájékoztatni fogják erről a döntésről.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Kelt Strasbourgban, 2009. december 16-án.

[1] HL 2000. C 364., 1. o.

[2] Elérhető az európai ombudsman honlapján, <http://www.ombudsman.europa.eu> [Link]

[3] A Charta 41. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a Közösség megtérítse az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott károkat, a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően.*”

[4] Konkrét feladatmeghatározás az ország műszaki oktatási programjának végzőseiről szóló Tracer tanulmányhoz.

[5] TVET – Műszaki és Szakképzés.